

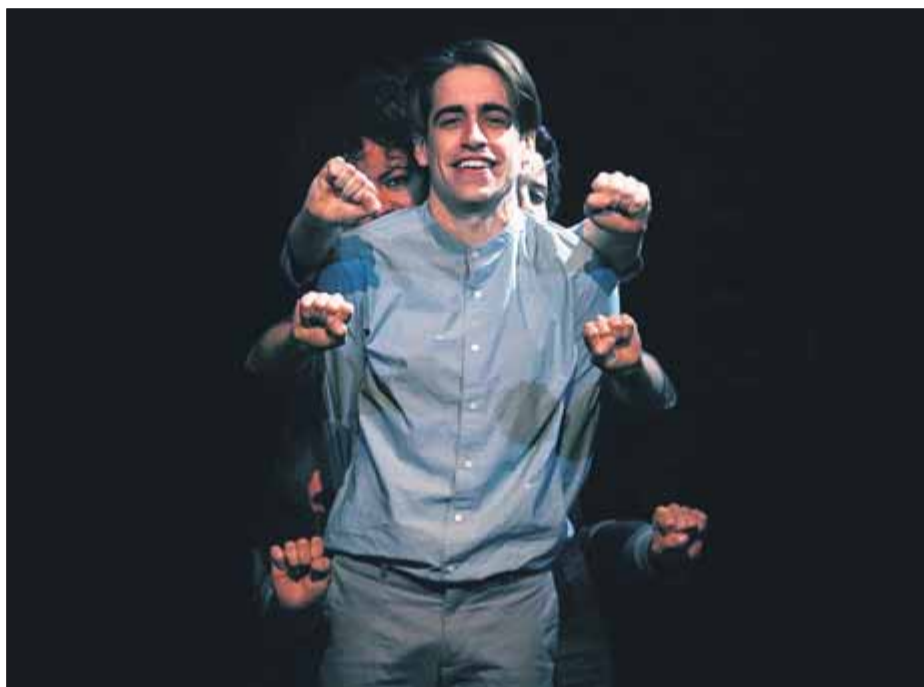
‘Suite TOC núm 6’ de Les Impuxibles treballa sobre com afrontar el dolor i la malaltia i eliminar l’estigma social, a la Sala Beckett

Reconciliacions

J. Bordes
BARCELONA

La compositora Clara Peya surt de l’armari i anuncia que fa una dècada li van diagnosticar un trastorn obsessiu compulsiu (TOC). Les fronteres de la malaltia (la incertesa fins que no es té un diagnòstic, la sensació de cronificar la medicació, la desconfiança de la societat cap als malalts psíquics) i la convivència amb els que acompanyen els malalts, són els pous on han indagat per estrenar *Suite TOC núm 6*, a partir d’aquest vespre a la sala de dalt de la Beckett (estaran en cartell fins al 14 d’abril).

Les Impuxibles el formen Clara i Ariadna Peya (coreògrafa també d’obres com ara *Maremar* i *El despertar de la primavera*) i també la productora Gràcia Camps. Ara, per explorar el món obsessiu de Clara Peya i les tasques de suport de la seva germana, han disposat fins a 23 teclats per l’escenari. El pia-



Un detall del muntatge ‘Suite TOC núm 6’ de Les Impuxibles ■ PAU CORTINA / ACN

no representa la mateixa Clara Peya. Els teclats (molts d’ells deixats pels seus col·legues) són moments de brots. No hi ha ni un segon que deixi de sonar la música i els textos de Judith Velasco procuren anar endinsant-se en la situació. Pau Vinyals i

Adrià Viñas són els *alter ego* de les dues germanes, de la pacient i el personal que la cuida. Vinyals explica que els seus personatges van narrant la situació per, de mica en mica, anar identificant-se amb les dues protagonistes, com si entressin dins seu.

Tot i que l’obra indagui sobre el dolor psíquic, Vinyals celebra que l’obra és un cant a reconèixer la malaltia i a abraçar-la. L’obra també ha integrat, des dels assaigs, Èlia Farrero, que és una intèrpret de llengua de signes, per incloure la comprensió a

El muntatge, amb un so omnipresent, pretén integrar també les persones sordes

les persones sordes. Totes les funcions també tindran un servei de sobretitulació, com una eina de normalització de la difèrència, un exercici que fa uns anys ja van estrenar els Farrés Brothers a *El silenci d’Hamelin*. Per a Clara Peya és molt important no arraconar els sords en un espectacle en què l’espai sonor és evident i ells no poden percebre’l. Peya, com ja va dir en la presentació d’*Aïc* fa uns dies a l’Espai Lliure, se sent una artista privilegiada i que té la responsabilitat de fer visibles els altres grups, en la societat i en el camp artístic, per dignificar-los. ■



Oriol Ponsatí-Murlà ■ EPA

Oriol Ponsatí, director de la Institució de les Lletres

ACN
BARCELONA

L’editor, traductor, rapsode, professor de filosofia i escriptor Oriol Ponsatí-Murlà (Figueres, 1978) ha estat nomenat pel govern nou director de la Institució de les Lletres Catalanes i substituirà Joan-Elies Adell en el càrrec. Ha guanyat diferents premis periodístics i literaris.

El gener del 2017 va ser nomenat comissari de l’Any Prudenci i Aurora Bertrana.

Entre el novembre del 2018 i el març del 2019 ha estat assessor en matèria de comunicació i difusió del departament de Cultura. Ha publicat i traduït una vintena de llibres, de literatura i filosofia, i ha combinat sempre la seva dedicació acadèmica amb la divulgació cultural.

Nou rumb de la Fundació Dalí

Per l’any vinent s’espera l’arribada d’una enigmàtica obra icònica

Jaume Vidal
BARCELONA

Part del Patronat de la Fundació Gala Dalí es va reunir ahir en un dinar amb la premsa barcelonina per parlar de la voluntat de donar un impuls renovat al que són els objectius de tota la vida de la fundació i de plantejar noves vies per als temes que el present va assumint com a reptes de futur. En la part més de principis es va reivindicar des de la fundació la seva independència, la seva obligació de defensar l’obra i el llegat de l’ar-

tista, i de vetllar per la millora dels serveis i l’ús que fan els visitants del museu. Però aquesta declaració de principis no va evitar que el seu president, Jordi Mercader, passés a coses més tangibles, com ara l’anunci que el museu tindrà un visitant il·lustre cap a l’any vinent o el següent: “Podrem exposar una gran obra icònica que difícilment podem veure aquí. Això també donarà encara més dimensió cultural a la ciutat de Figueres.” El que no va concretar és de quin gran peça de Dalí es tractava. La directora de la fundació, Montse Aguer, va explicar que l’obra podria estar al museu de tres a sis mesos. Mercader també va avançar la revi-



Jordi Mercader, president de la Fundació Dalí ■

sió, més enllà d’una reedició, de l’autobiografia daliniana *Vida secreta*. “S’ha fet un treball d’anàlisi de l’obra original amb molta intensitat”, va dir. No va concretar dates d’aparició, cosa que sí que va fer

Montse Aguer pel que fa al catàleg raonat d’escultura que a partir del 8 d’abril es podrà consultar lliurement al web de la fundació. “Aquesta opció d’oferir-lo per la xarxa ens fa poder actualitzar molt millor i de manera ràpida les incorporacions que hi hagi”, va dir Aguer. Al seu torn, Mercader va plantejar unes xifres per gestionar el futur de la fundació. “Podem aconseguir de tres a sis milions d’euros de benefici en un any, això en els pròxims quatre anys representaria de 12 a 24 milions”. Amb aquestes xifres pretenen modernitzar el funcionament del museu i, a tall d’exemple, va dir: “Creiem que hi pot haver un incre-

ment de públic xinès i coreà, però perquè ho puguem aprofitar hem d’estudiar la forma de pagament d’aquests països perquè puguin comprar les entrades”. En aquest sentit va esmentar la voluntat de no quedar enrere en les noves tecnologies. Mercader va voler desmarcar-se del que és l’esperit mercantilista i va dir que la seva aposta era per la cultura. “A nosaltres ens respon que quan els visitants vinguin al museu no ho facin només per mirar, sinó per tenir una experiència i un coneixement cultural més gran.” També va anunciar una exposició de Dalí a Mònaco a l’estiu “que serà un referent a tot Europa”, va dir. ■

Aprovat el nou contracte programa per al TNC

Redacció
BARCELONA

El govern va aprovar ahir la subscripció d’un contracte programa amb el Teatre Nacional de Catalunya (TNC) per al període 2019-2022 que establirà el marc d’actuació i de referència per a tota l’activitat d’aquest equipament i garantirà un finançament estable. El nou pla director inclou com a objectiu estratègic el treball dins la perspectiva de gènere en la programació del teatre. El pla d’inversions i transferències públiques manté una línia de contenció, amb quantitats estables respecte a anys anteriors.